

Petitie voor het verzet tegen nieuwe onrechtvaardigheden tegen de bevolking van Eritrea

De inwoners van Eritrea hebben in de afgelopen zeventig jaar zwaren beproevingen moeten doorstaan. Deze beproeving kent weinig parallellen in de hedendaagse geschiedenis.

In 1940 toen dekolonisatie de orde van de dag was in Afrika en elders in de wereld werd Eritrea discriminerend benaderd en behandeld door de Verenigde Naties toen deze entiteit werd toevertrouwd om over zijn lot te beslissen. Terwijl Libië en Somalië onafhankelijkheid verleend werd, was Eritrea's recht voor onafhankelijkheid geplet na de Italiaanse kolonisatie - met het oog op de dwingende "strategische belangen van de Verenigde Staten" vermurwt in het kader van een sluimerende Koude Oorlog. Zoals op dat moment werd omschrijft in de beruchte woorden van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken John Foster Dulles, "*... Vanuit het oogpunt van rechtvaardigheid, zal de mening van de Eritrese mensen aandacht moeten krijgen. Toch is de strategische belangen van de Verenigde Staten in de rode Zee Basin en wereld vrede maken het noodzakelijk dat het land worden gekoppeld aan onze bondgenoot Ethiopië.*"

Eritrea werd dus in "federatie" gesteld met keizerlijke Ethiopië dat in strijd was met de uitgesproken wensen van de bevolking voor onafhankelijkheid op grond van VN-resolutie 390 A (v) door de Algemene Vergadering van de VN in december 1950.

Ethiopië ontbond de door de VN gesteunde "Federale wet" naar Eritrea, om het vervolgens te annexeren in november 1962 met de stilzwijgende goedkeuring van dat orgaan.

De inwoners van Eritrea stegen in het geweer om de flagrante schending van hun nationale rechten te herstellen dat onder de VN toezicht gepleegd was. Toch werden hun wettige redenen niet erkend door de internationale gemeenschap. Als zodanig werd Eritrea's strijd voor bevrijding geloofwaardig door de morele en materiële steun die het niet was verleend ondanks hun legitieme nationale belangen in die tijd. Integendeel de Verenigde Staten en andere machten bleven financiële, politieke, diplomatieke en militaire hulp verlenen aan opeenvolgende keizerlijke en militaire regimes van Ethiopië. De VN-mensenrechtenorganisaties waren virtuele medeplichtigen in de massale wreedheden en oorlogsmisdaden die de Eritrese mensen overkwam door hun volslagen stilte en het falen om de stem van de bevolking gehoor te geven.

ዓለም-ለኸ መኻተ
ኢርትራውያን ንፍትሒ

المبادرة العالمية
الإرتيرية للعدالة

© [not]

ERITREAN GLOBAL ACTION FOR JUSTICE

De inwoners van Eritrea triomferen uiteindelijk hun onafhankelijkheid op 24 mei 1991. Deze historische overwinning werd behaald op enorme kosten. Maar liefst 60.000 vrijheidsstrijders en meer dan 100.000 burgers werden gemarteld in de loop van deze lange strijd. De economie en de infrastructuur van het land werden volledig verwoest waardoor de last van wederopbouw buitengewoon lastig is.

Daarnaast waren de uitdagingen van de wederopbouw en natievorming na de onafhankelijkheid verergerd door de grens oorlog die uitbrak tussen de twee landen gedurende mei 1998 tot juni 2000.

Eritrea's netelige positie nogmaals werd versterkt door het falen van het internationale systeem en in het bijzonder de VN-Veilighedsraad. Mede omdat de integriteit van het vredesakkoord van Algerije en de fundamentele pijlers van het internationaal recht niet in bescherming werden genomen. Dit omdat Ethiopië weigerde om de "definitieve en bindende" beslissing van de Eritrea-Ethiopia Boundary Commission (EEBC) te respecteren evenals de belangrijkste principes van het vredesakkoord. Het trieste feit is dat Ethiopië tot op heden Eritrese afgebakende grondgebied waaronder de stad Badme onder bezetting heeft. Wat vervolgens in flagrante schending van het internationaal recht onder de artikelen 2.1., 2.3 en 2.4. van het Handvest van de Verenigde Naties over de soevereiniteit en territoriale integriteit van de lidstaten van de VN is.

In deze context geeft de huidige campagne van intimidatie van Eritrea onder de rubriek van de "onderzoek- commissie", vorm aan ongerechtvaardigde vijandigheid. Door dezelfde krachten die het allemaal nodig vonden om de grondrechten van Eritrea te comprimeren in de uitoefening van hun "omvangrijke geopolitieke belangen".

Dit schrijnende feit wordt versterkt door de gepolitiseerde procedurele gebreken die duidelijk zijn in de oprichting van de onderzoekscommissie en haar voorganger, namelijk de speciale rapporteur. Het is een voetspoor van vijandigheid dat bepaalde leden van de onderzoekscommissie koesterde tegen Eritrea lang voor hun benoeming aan deze instantie. Evenals de volkomen bevooroordeeld en politiek gemotiveerde verslagen van de speciale rapporteur en de onderzoekscommissie die zijn gekarnd. Voornamelijk op basis van speculaties en de groothandel van gerecycled verhalen geproduceerd door tegenstanders van Eritrea. De bizarre handelingen die de zuivere politieke motivatie van het hele proces benadrukken zijn onder meer:

- De resoluties tegen Eritrea zijn opgevat en opgesteld door bepaalde grootmachten die dwingend een paar Afrikaanse landen plooibaar om de tafel heeft gezet en er op aandringen om sponsor te zijn en de hele uitvoering "een Afrikaans gezicht" te geven;

- Eenmaal gevestigd, de onderzoekscommissie is met spoed snode rapporten gaan samen stellen en reproduceren van zelf-beschreven "mensenrechten activisten" met openlijk regime-change agenda's tegen Eritrea. Dit werd gekruid door getuigenissen van ongeveer 500 asielzoekers wier afwachting van asielzaken vaak afhankelijk zijn van hyperbolische verhalen van "vervolging en repressie".
- De commissie verlaagde willekeurig zijn standaard van bewijs van wat zij noemt "redelijk vermoeden". Dit komt neer op aanmatigt ruime bevoegdheden van discretie en subjectiviteit aan zichzelf. Dit kan niet houdbaar zijn door alle normen en des te meer wanneer de neutraliteit, objectiviteit en professionaliteit van de commissie zijn betrokken.
- De commissie heeft ook besloten om op eenzijdige wijze de temporele reikwijdte van zijn mandaat onder een zwakke excuus dat dit niet expliciet vermeld was in de originele resolutie te bepalen. Vervolgens besloten zij om de mandaat uit te breiden tot alle vermeende "schendingen van de mensenrechten sinds de onafhankelijkheid van het land" te onderzoeken. Deze ijle houding versterkt alleen de vooringenomenheid van dit orgaan. Vanuit haar scheef perspectief is de hard bevochten onafhankelijkheid van de Eritrese mensen die moeten worden aangeklaagd voor een gerecht bij voorkeur gedomineerd door de mentoren en sponsors.

Erkend moet worden dat deze voor de hand liggende intimidatie van Eritrea door middel van de onderzoek- commissie plaatsvindt op een moment dat Eritrea serieus bezig blijft met de Universal Periodic Review. Eritrea heeft twee uitgebreide rapporten in het kader van dit mechanisme in de afgelopen vijf jaar ingediend bij de bevoegde instantie. Eritrea heeft zijn nationale wetgeving en praktijken in ernst om te voldoen aan relevante internationale verdragen en om beter te voldoen aan de constructieve aanbevelingen naar voren gebracht door verschillende landen en in deze interactieve sessies beoordeeld.

Eritrea heeft ook een uitgebreide herziening toegezegd van haar burgerrechten en wetboeken van strafrecht om de levering van gerechtigheid effectief te verbeteren, die rekening houden met de rijke tradities en culturele mores geworteld in zijn gecodeerde eeuwenoude gewoonterecht. In dezelfde geest is met de opstelling van een nieuwe grondwet in gang gezet om de fundamente van een robuuste bestuur te spoedige. Ook al was het daar na de onafhankelijkheid al aan begonnen, maar dit werd flink onderbroken door de grensoorlog en meedogenloze existentiële bedreigingen die het land tot op heden ondermijnen.

ዓለም-ለክ መኻተ
ኢርትራውያን ንፍትሒ

المبادرة العالمية
الإرتيرية للعدالة

© [2016]

ERITREAN GLOBAL ACTION FOR JUSTICE

Eritrea's stellaire prestaties in het bevorderen van sociale rechtvaardigheid zijn ook bekend en algemeen erkend. Ondanks het gebrek aan middelen en in een regionaal klimaatmodel dat niet bevorderlijk is voor ongebreidelde ontwikkelingsstoornissen. In aanvulling op voorbeeldige vooruitgang die zij bij het realiseren van het grootste deel van de MDG-doelen heeft gesteld, blijft het land tastbare stappen maken in de uitbreiding van gelijke kansen voor alle burgers in het onderwijs - dat vrij is van de kleuterschool tot het hoger niveau - en zwaar gesubsidieerde medische diensten. Deze maken deel uit van de fundamentele rechten van de mens die de levens kwaliteit van alle burgers verbeterd en het sociaal contract in een stabiele en samenhangende natie doet versterken.

Eritrea blijft inderdaad een oase van interne vrede en sociale harmonie in een regio die vaak wordt gerekt door spiraal etnische en religieuze conflicten.

De heksenjacht en kruistocht dat gevoerd wordt tegen Eritrea door de mantel van de onderzoeks- commissie heeft niets te maken met een goedaardige wens om de mensenrechten en welzijn van de Eritrese mensen te beschermen. Het proces en zijn ontwerp dat voornamelijk aan de gang is dient als doel met het oog op een agenda om bepaalde bevoegdheden te dienen en door middel daarvan om de sancties die zij Eritrea hebben opgelegd om die uitvluchten te verdringen. Zoals de sanctieregeling tractie begon te verliezen hebben tegenstanders van Eritrea inderdaad dit instrument als een extra arsenaal in hun toolbox gebruikt om Eritrea lastig te vallen en om stoking voor externe interventie en oorlog te kunnen forceren.

In het licht van al deze feiten, wij, de ondergetekenden, doen een dringend beroep aan Uw Excellentie en uw organisatie / instelling om tot het volgend aan te dringen: -

1. Onmiddellijke herroeping van de onrechtvaardige en oneerlijke beschuldigingen tegen Eritrea van "het plegen van grove en wijdverbreide schendingen van de mensenrechten die kunnen neerkomen op misdaden tegen de menselijkheid"
2. onmiddellijke beëindiging van het mandaat van de speciale rapporteur en de onderzoeken commissie
3. Het Consolideren en voortzetten van de Universal Periodic Review mechanisme voor een positieve en constructieve interactie met Eritrea voor de bevordering van de mensenrechten.

Globaal Eritrese Campagne voor gerechtigheid 16 april 2016